

JAK ZACHĘCIĆ DZIECKO DO NAUKI

Kiedy dziecko rozpoczyna naukę może mieć trudności z poradzeniem sobie z wymaganiami i obowiązkami stawianymi przez szkołę. Nie ma jeszcze wyrobionego nawyku uczenia się, nie posiada też odpowiednich technik uczenia się. Dlatego bardzo ważna jest prawidłowa postawa rodzica, która daje dziecku poczucie bezpieczeństwa, wspiera go w jego zmaganiach, pomaga przezwycięzać trudności. Pomoc polegająca na życzliwym zainteresowaniu pogłębia więź uczuciową z dzieckiem, podtrzymuje jego zapał do nauki, wzmacnia się pilność i obowiązkowość oraz przygotowuje do samodzielnej pracy.

- **Pozytywny wzorzec** – rodzice są wzorcem dla swoich dzieci, to, co zwykle naśladują nasze dzieci to, to co robimy a nie to, o czym mówimy, więc jeśli dziecko widzi, że rodzic np. czyta książkę czy gazetę samo będzie chciało czytać. Dziecko zamiłowaniem do nauki zaraża się od swoich rodziców. Rodzicielski wzór ma ogromny wpływ na dziecięcą chęć do nauki. Jeśli sam rodzic ceni szkołę i pokazuje, że chodzenie do szkoły i odrabianie zadań domowych jest ważne, wtedy dziecko będzie dzielić się ze swoimi rodzicami tym, co je interesuje. Jeśli pozwalamy dziecku np. na opuszczanie szkoły z różnych przyczyn bądź nie odrabianie zadań domowych, dziecko rozumie przez to, że szkoła wcale nie jest taka ważna. Rodzice muszą demonstrować przed dzieckiem pozytywny stosunek do szkoły i nauczycieli, nigdy nie mówimy źle o szkole i nauczycielach, czy np. niektórych przedmiotach. Stwierdzenia tego typu „*ja też nigdy nie umiałem matematyki, czy miałem kłopot z ortografią*” zamiast zachęcać dziecko do nauki dostarczają mu tylko wygodną wymówkę, by się poddać. Dobrze jest podzielić się tym, że mieliśmy trudności, jednak próbowaliśmy je przezwyciężyć a wytrwałość się opłacała.
- **Pochwała** – niezależnie od tego, jakie wyniki osiąga dziecko w nauce należy je chwalić, zachęcać, zauważać

i dostrzegać niewielkie nawet postępy. Nie szczędźmy dziecku pochwał za dobrze wykonaną pracę, dzieci potrzebują pozytywnej zachęty. Unikajmy krytyki oraz negatywnych stwierdzeń typu: „wiedziałem, że nie dasz sobie rady”, lub „to takie łatwe zdanie a ty sobie nie radzisz”. Nie skupiamy się na ocenach, powinniśmy dawać dzieciom do zrozumienia, że uczenie się jest samo w sobie ważne i cenne. Jednocześnie starajmy się dostrzec, co kryje się pod słabymi ocenami.

- **Nie karajmy** dziecka za to, że ma trudności w nauce, starajmy się dowiedzieć, dlaczego tak jest i pomóżmy mu te trudności przezwyciężyć.
- **Wystrzegajmy się** podawania za przykład rodzeństwa czy kolegów. Podchodźmy indywidualnie do naszego dziecka.

ORGANIZACJA PRACY DOMOWEJ DZIECKA

- Dziecko powinno mieć dobrze zaplanowany dzień, powinno wiedzieć, kiedy jest czas na naukę a kiedy na zabawę. W tym czasie w domu należy ograniczyć hałas. Ustalenie i konsekwentne przestrzeganie godzin wyznaczonych na naukę jest gwarancją, że w przyszłości dzieci będą potrafiły racjonalnie go wykorzystać.
- Stwórzmy dziecku kącik do nauki – stałe miejsce do pracy, gdzie będzie miało zagwarantowany spokój. Należy również ograniczyć ilość zbędnych przedmiotów znajdujących się na biurku, które mogą rozpraszać dziecko trakcie nauki.
- Przygotujmy plan pracy , pomagając dziecku zorganizować naukę, np. kiedy nie jest jeszcze zmęczone powinni zacząć od zadania trudniejszego, wtedy reszta wyda się łatwiejsza.
- W czasie odrabiania przez dziecko lekcji powinniśmy czuwać nad prawidłowym przebiegiem odrabiania zadań, ale nie wtrącać się do jego pracy ani wyręczać go, podawać gotowych rozwiązań i nie odrabiać za niego pracy domowej,

gdyż hamuje to samodzielność dziecka oraz przyzwyczajają do unikania większego wysiłku.

- W trakcie nauki domowej wskazane są krótkie przerwy, np. po wykonaniu trudniejszego zadania.